

השתלמות מדריכים בירושלים – שכונת נחלאות ורחוב הנביאים

ריכזה: רוני אבוהצירא

מאי חנוכה? שנו רבנן: ימי חנוכה שמונה הם שלא לספוד בהם ושלא להתענות בהם, כשנכנסו עובדי כוכבים להיכל, טימאו את כל השמנים שבהיכל, וכשגברה מלכות בית חשמונאי ונצחום, בדקו ולא מצאו אלא פך אחד של שמן שהיה מונח בחותמו של כהן הגדול ולא היה בו אלא להדליק יום אחד. נעשה בו נס והדליקו ממנו שמונה ימים. לשנה אחרת קבעום ועשאו ימים טובים בהלל והודאה".

שבת כא

תלמוד בבלי מסכת שבת דף כא עמוד ב

מאי חנוכה? דתנו רבנן: בכ"ה בכסליו יומי דחנוכה תמניא אינון, דלא למספד בהון ודלא להתענות בהון (שמונה ימים שאסור בהם להספיד את המת או להתענות). שכשנכנסו יוונים להיכל טמאו כל השמנים שבהיכל, וכשגברה מלכות בית חשמונאי ונצחום, בדקו ולא מצאו אלא פך אחד של שמן שהיה מונח בחותמו של כהן גדול, ולא היה בו אלא להדליק יום אחד, נעשה בו נס והדליקו ממנו שמונה ימים. לשנה אחרת קבעום ועשאו ימים טובים בהלל והודאה.

תלמוד בבלי מסכת שבת דף כא עמוד ב

תנו רבנן: מצות חנוכה נר איש וביתו. והמהדרין - נר לכל אחד ואחד.

והמהדרין מן המהדרין, בית שמאי אומרים: יום ראשון מדליק שמנה, מכאן ואילך פוחת והולך; ובית הלל אומרים: יום ראשון מדליק אחת, מכאן ואילך מוסיף והולך. אמר עולא: פליגי בה תרי אמוראי במערבא, רבי יוסי בר אבין ורבי יוסי בר זבידא, חד אמר: טעמא דבית שמאי - כנגד ימים הנכנסין, וטעמא דבית הלל - כנגד ימים היוצאין. וחד אמר: טעמא דבית שמאי - כנגד פרי החג, וטעמא דבית הלל - דמעלין בקדש ואין מורדין.

תלמוד בבלי מסכת שבת דף כא עמוד ב

תנו רבנן: נר חנוכה מצוה להניחה על פתח ביתו מבחוץ. אם היה דר בעלייה - מניחה בחלון הסמוכה לרשות הרבים. ובשעת הסכנה - מניחה על שלחנו, ודיו. אמר רבא: צריך נר אחרת להשתמש לאורה. ואי איכא מדורה - לא צריך, ואי אדם חשוב הוא, אף על גב דאיכא מדורה - צריך נר אחרת.

תלמוד בבלי מסכת שבת דף כב עמוד א

אמר רבה: נר חנוכה מצוה להניחה בטפח הסמוכה לפתח. והיכא מנח ליה? רב אחא בריה דרבא אמר: מימין, רב שמואל מדפתי אמר: משמאל. והילכתא - משמאל, כדי שתהא נר חנוכה משמאל ומזוזה מימין.

התחלת האור שיוצא מן החשיכה

הוא בכ"ה בכסלו,

כי בריאת העולם הוא בזמן ששווה

היום עם הלילה ;

והתחלת האור הוא בכ"ה בכסלו,

החטיבה לחינוך ולקהילה, המחלקה הפדגוגית

שאז מתחיל האור להתגבר,
ולפיכך נעשה הנס בשמן,
כאשר אותו זמן הוא מיוחד להתחלת האור.

מאת: המהר"ל מפראג

שלושה ימים טובים הם נחגגים בישראל
על שם הניסים שנעשו לאבותינו ולנו.
ואלו הם: פסח, פורים וחנוכה -
ושלושתם שזורים באור ואורה.
התגברות כוחות האור על כוחות החושך שבעולם;
פסח: "ולכל בני ישראל היה אור במושבותם". (מכת חושך במצרים)
פורים: "ליהודים היתה אורה".
חנוכה: "הנרות הללו אנו מדליקים".
מאת: הרב קוק

"נכנסתי לעיר רשמית ב-11 בדצמבר בצהרי היום, עם כמה מאנשי הסגל שלי, מפקדי
הדיוויזיה הצרפתית והדיוויזיה האיטלקית, ראשי המשלחת הפוליטית, והנספחים
הצבאיים של צרפת, איטליה ואמריקה.

התהלכתי הייתה רגלית בלבד, ובשער יפו התקבלתי בידי השומרים המייצגים את אנגליה,
סקוטלנד, אירלנד, וויילס, אוסטרליה, ניו זילנד, הודו, צרפת, ואיטליה. האוכלוסייה
קיבלה את פני יפה..."

גמ'. אמר רב חנן בר רבא: קלנדא - ח' ימים אחר תקופה, סטרנורא - ח' ימים לפני תקופה,
וסימנך: "אחור וקדם צרתני וגו'" (תהלים קלט, ה). ת"ר: לפי שראה אדם הראשון יום שמתמעט
והולך, אמר: אוי לי, שמא בשביל שסרחת עולם חשוך בעדי וחוזר לתוהו ובוהו, וזו היא מיתה
שנקנסה עלי מן השמים, עמד וישב ח' ימים בתענית [ובתפלה]. כיון שראה תקופת טבת וראה יום
שמאריך והולך, אמר: מנהגו של עולם הוא, הלך ועשה שמונה ימים טובים. לשנה האחרת עשאן
לא לו ולא לו ימים טובים - הוא קבעם לשם שמים, והם קבעום לשם עבודת כוכבים.

נ - נישט - שום דבר

ג - גאנץ - הסובב לוקח את כל הכסף

ה - האלב - המסובב לוקח חצי מהכסף

ש - שטעל - המסובב שם מטבע בקופה